

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Matyášové a soudců JUDr. Jakuba Camrdy a JUDr. Viktora Kučery v právní věci žalobce: **Ing. P. K.**, zastoupený Mgr. Martinou Klementovou, advokátkou se sídlem Veleslavínova 363/33, Plzeň – Vnitřní Město, proti žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**, se sídlem Škroupova 1760/18, Plzeň, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Plzni ze dne 16. 1. 2026, č. j. 17 A 52/2025-63,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalobci **se vrací** zaplacený soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Tato částka mu bude vyplacena z účtu Nejvyššího správního soudu do 30 (třiceti) dnů od právní moci tohoto usnesení.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Dne 2. 4. 2026 obdržel Nejvyšší správní soud kasační stížnost žalobce (dále jen „stěžovatel“) proti shora označenému rozsudku krajského soudu, kterým byla zamítnuta žaloba stěžovatele, kterou brojil proti rozhodnutí Krajského úřadu Plzeňského kraje ze dne 25. 6. 2025, č. j. PK-DSH/7545/25. Tímto rozhodnutím žalovaný zamítl odvolání stěžovatele a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Plzně ze dne 3. 4. 2025, č. j. MMP/162463/25, ve věci spáchání přestupku podle § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů.

[2] Kasační stížnost byla podána dne 2. 4. 2026 prostřednictvím datové schránky právní zástupkyně stěžovatele. Stěžovatel uvedl, že napadený rozsudek krajského soudu obdržel dne 16. 2. 2026 do datové schránky podnikající fyzické osoby, přestože povinnost obsažená uvedeným rozsudkem nikterak nesouvisí s podnikatelskou činností stěžovatele a stěžovatel soudu ani nesdělil datovou schránku jakožto doručovací adresu. Ostatně i v rámci řízení bylo stěžovateli doručováno vše prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb - až na rozsudek. Stěžovatel se o zaslaném rozsudku dozvěděl dne 24. 3. 2026 po přihlášení do

datové schránky. Stěžovatel má za to, že mu písemné vyhotovení rozsudku bylo fakticky doručeno až dne 24. 3. 2026.

[3] Ze spisu krajského soudu vyplývá, že napadený rozsudek krajského soudu, ve kterém byl stěžovatel řádně poučen jak o možnosti podat proti němu do dvou týdnů od jeho doručení kasační stížnost, tak i o povinném zastoupení advokátem, byl stěžovateli doručován do jeho datové schránky. Z potvrzení o dodání a doručení do datové schránky založeného ve spise krajského soudu na č. l. 66 je zřejmé, že rozsudek byl do datové schránky stěžovatele doručen fikcí dne 26. 2. 2026.

[4] Ze spisu krajského soudu Nejvyšší správní soud dále ověřil, že stěžovatel uvedl identifikátor své datové schránky jako osoby podnikající do záhlaví žaloby (č. l. 1) a poté, co nereagoval na výzvu soudu doručovanou mu prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb (č. l. 26), krajský soud mu výzvu při aplikaci § 46a odst. 2 zákona č. 99/1963 Sb., občanský soudní řád (dále jen „o.s.ř.“), ve spojení s § 42 odst. 5 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s. ř. s.“) opětovně zaslal do stěžovatelem uvedené datové schránky (referát č. l. 33). Stěžovatel si písemnost z datové schránky vybral 3 dny od jejího dodání (doručenka č. l. 33), a poté na něj rovněž z této datové schránky reagoval (č. l. 34). Soud tedy stěžovateli dále doručoval prostřednictvím datové schránky, přičemž stěžovatel datovou schránku vždy obratem vybíral (č. l. 36, 38, 45, 56) a se soudem z datové schránky i sám komunikoval (přípisy na č. l. 34, 47, 52). Jediná písemnost, která byla stěžovateli do datové schránky doručena fikcí, byl rozsudek (doručenka č. l. 66).

[5] Není tedy pravdou, jak tvrdil stěžovatel, že v rámci řízení mu bylo doručováno vše prostřednictvím poskytovatele poštovních služeb až na předmětný rozsudek. Ze spisu naopak vyplývá, že stěžovatel písemnost doručovanou mu poskytovatelem poštovních služeb vůbec nepřevzal, a následně v řízení před krajským soudem po celou dobu činil procesní úkony a komunikoval se soudem toliko prostřednictvím datové schránky. Za takové situace stěžovatel nyní nemůže krajskému soudu vytýkat, že se s rozsudkem doručeným do datové schránky, seznámil pozdě. Krajský soud přitom vycházel z adresy datové schránky sdělené stěžovatelem samotným již v žalobě.

[6] Sdělí-li adresát podle § 46a odst. 2 o. s. ř. ve spojení s § 42 odst. 5 s. ř. s. soudu jinou adresu, na kterou si přeje doručovat, soud jeho žádosti vyhově a doručuje přednostně na adresu sdělenou adresátem, nevylučuje-li to zákon nebo povaha věci. Ostatně, zákonná pravidla doručování nejsou samoučelná, nýbrž slouží ochraně procesních práv účastníka řízení, který musí mít při výkonu svých práv a povinností, a to i procesní povahy, jistotu o obsahu doručovaného rozhodnutí. Při posuzování, zda došlo k řádnému doručení, nutno uplatňovat materiální přístup, pro nějž je podstatné, že se adresát mohl s obsahem doručované písemnosti seznámit, a bylo tak zachováno jeho základní právo na soudní ochranu podle čl. 36 odst. 1 Listiny [srov. náleze ze dne 11. 7. 2017, sp. zn. II. ÚS 1577/16 (N 120/86 SbNU 79), bod 14, nebo náleze ze dne 9. 4. 2019, sp. zn. III. ÚS 3851/18 (N 57/93 SbNU 257), bod 14]. Tak tomu bylo i v případě stěžovatele, otázka času převzetí doručovaného rozhodnutí (přihlášení se do datové schránky) pak byla rovněž výhradně v jeho dispozici.

pokračování

[7] Podle § 106 odst. 2 s. ř. s., „*kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozhodnutí, a bylo-li vydáno opravné usnesení, běží tato lhůta znovu od doručení tohoto usnesení, přičemž zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout*“. Podle § 40 odst. 2 s. ř. s., „*lhůta určená podle týdnů, měsíců nebo roků končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty. Není-li takový den v měsíci, končí lhůta uplynutím posledního dne tohoto měsíce*“. Podle § 40 odst. 4 s. ř. s. „*kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u soudu, který napadené rozhodnutí vydal*“.

[8] Dnem určujícím počátek lhůty počítané podle týdnů byl den doručení napadeného rozsudku krajského soudu stěžovateli, tedy čtvrtek 26. 2. 2026. Poslední den lhůty tak připadl na čtvrtek 12. 3. 2026; tímto dnem lhůta k podání kasační stížnosti marně uplynula. Kasační stížnost stěžovatel podal prostřednictvím datové schránky Nejvyššímu správnímu soudu až dne 2. 4. 2026 (viz č. l. 9 spisu NSS). Kasační stížnost tak byla podána opožděně.

[9] Podle § 46 odst. 1 písm. b) s. ř. s., „*nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže návrh byl podán předčasně nebo opožděně*“. Nejvyššímu správnímu soudu tak nezbylo, než podle § 46 odst. 1 písm. b) ve spojení s § 120 s. ř. s. kasační stížnost jako opožděnou odmítnout (výrok I).

[10] O náhradě nákladů řízení o kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl v souladu s § 60 odst. 3 ve spojení s § 120 s. ř. s. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, byla-li kasační stížnost odmítnuta (výrok II).

[11] Stěžovatel v řízení zaplatil soudní poplatek za kasační stížnost ve výši 5 000 Kč. Vzhledem k odmítnutí kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodl podle § 10 odst. 3 věty poslední zákona č. 549/1991 Sb., o soudních poplatcích, v účinném znění, o vrácení částky 5 000 Kč, a to ve lhůtě stanovené v § 10a odst. 1 zákona o soudních poplatcích (výrok III).

Poučení:

Proti tomuto usnesení **nejsou** opravné prostředky přípustné (§ 53 odst. 3, § 120 s. ř. s.).

V Brně dne 18. června 2026

JUDr. Lenka Matyášová
předsedkyně senátu